

[Jensen (Broby).]

mig en Glæde, at det nu er lykkedes at kunne opretholde disse gensidige Selskaber, som har anlagt deres Forsikringstegning paa et saa fornuftigt Grundlag — jeg tænker her særlig paa Mejerierne og Landbrugernes Ulykkesforsikring, hvor man som Følge af den Enighed, der er ude paa Landet, idet alle Forsikringstagere er Medlem af Mejeriet, har en let Adgang til at skabe billige Kaar for Forsikringstagerne. Jeg takker, fordi det er lykkedes at opnaa en Ordning, hvorved man kan bibeholde den Praksis, der allerede er skabt gennem et stort Arbejde, for disse gensidige Foreninger.

Jeg skal dernæst knytte nogle Bemærkninger til det, som blev nævnt af den ærede konservative Ordfører, Hr. Fibiger, der opholdt sig ved, at de 15 pCt.s Nedsættelse, som blev gennemført ved Loven af 1927, nu ændres til 10 pCt., saaledes at der bliver en reel Forhøjelse paa 5 pCt. Jeg vil herom gerne sige, at det kan i og for sig være rigtigt, at der her sker en lille Forhøjelse, men jeg giver den højtærede Minister Ret i, at denne Forhøjelse opvejes langt af de Beparelser, der findes i § 15, hvor man paalægger Forsikrings-selskaberne, at de skal bruge 75 pCt. af Præmiesummen til Skadeserstatning.

Endvidere vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at den 15 pCt.s Nedsættelse fra 1927 stod som en løjerlig Lap udenfor det hele og ikke var indarbejdet i de forskellige Satser, som skulde benyttes. Nu er den 10 pCt.s Nedsættelse indarbejdet i alle Satsene, saa Loven nu igen er en Helhed, og det betragter jeg som en stor Fordel.

Endelig er der til § 21 kommet en Ændring, der gaar ud paa, at hvis en Arbejdsgiver ikke har opfyldt sin Forpligtelse efter denne Lov — og her tænkes i særlig Grad paa de Arbejdsgivere, som er lidt i Tvivl om, hvorvidt de har Forsikringspligt eller ej, hvor man har brugt fremmed Arbejdskraft af mere tilfældig Karakter —, og der sker et Ulykkestilfælde, bliver det for Fremtiden saadan, at naar det kan paa-vises, at der ikke er udvist grov Forsømmelighed, men at vedkommende nærmest ikke har været rigtig klar over Forholdene og derfor har undladt at forsikre og nu skal betale Erstatning, saa kan Selskaberne komme til at udbetale Erstatningssummen, der saa udlignes paa disse i Forhold til Antallet af deres Forsikringstagere. Det vil kun være en ren Ubetydelighed for Selskaberne at gøre det, og man vil paa denne Maade ikke ruinere den Mand, der ved Tankeløs-

hed har undladt at forsikre sin tilfældige Arbejder, saaledes som det undertiden er sket i tidligere Tid.

Jeg vil her ogsaa gerne omtale den Bemærkning, som er gjort i Betænkningen, at man har søgt at give den af Arbejderforsikrings-Raadet hidtil fulgte Praksis efter § 53, som jo ellers kun angik saadan Medhjælp i Husholdningen, som ikke var beskæftiget mere end 30 Dage eller 240 Timer om Aaret — den saakaldte Vaskekoneforsikring —, som der har været Strid om ved tidligere Lejligheder, en mere fast Form, saaledes at hvis en Mand f. Eks. har haft fremmed Arbejdskraft til at grave en Have, og der sker en Ulykke, skulde den Praksis, der saaledes er skabt af Arbejderulykkesforsikrings-Raadet, ogsaa gælde i saadanne Tilfælde.

Endelig vil jeg pege paa noget af det, jeg mener er værdifuldt i dette Lovforslag. Først det, at det bestemmes, at saafremt den paagældende Invaliditetsgrad er 50 pCt. eller derover, vil som Regel en Rentebetaling træde i Stedet for Kapitaludbetaling. Jeg tror, det vilde være en stor Fordel at gaa over til denne Rentebetaling, thi man har set mange Eksempler paa, at den skadelidte, naar Kapitaludbetaling har fundet Sted, i Løbet af ganske kort Tid paa uheldig Maade har sat Kapitalen over Styr. Gaar man her over til Rentebetaling, sikrer man altid den paagældende en vedvarende Rentenydelse, hvorved han faar den Hjælp, han skulde have, hele Livet igennem i Anledning af den Skade, der er overgaaet ham.

Endvidere vil jeg pege paa det, som sker ved Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 47, nemlig, at den deri omtalte forskudsvis udredede Erstatning for Fremtiden vil blive lignet paa Selskaberne.

Op til Slutning vil jeg gerne sige, at jeg er enig med det konservative Folkepartis Ordfører i at beklage, at vi faar den Bestemmelse af Begrebet Partsfiskere, som vi nu vil faa i Loven. Jeg tror, det var en god Bestemmelse, vi havde faaet i 1927-Loven af, hvad der forstodes ved Partsfiskere. Nu er Betydningen heraf ændret, saaledes at Begrebet kun omfatter dem, som har Part i Baad eller Redskab. Jeg tror, at denne Ændring vil i adskillige Tilfælde kunne føre til Dobbeltforsikring. Jeg tror, at man her i alt for høj Grad er gaaet Fagforeningernes Ærinde. Det, der til syvende og sidst ligger til Grund for denne Ændring, er nok det, at man har ønsket, at disse Folk skulde være Lønarbejdere og ikke andet. Grunden er, at man vil have